

- (11) ਕਿ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ;
- (hi) ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਆਪਹੁਦਰੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਅਤੇ
- (iv) ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਵੈਧ ਹੈ।

(17) ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗਰੁੱਪ II (3 ਸਾਲ ਦੇ ਕੋਰਸ) ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਤਾਂ 80 ਐਂਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂ 100 ਐਂਕਾਂ ਦੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1990 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1098 ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ 1990 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1097 ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਏ ਤੱਕ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(18) ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਰਬਾਦ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਜੀਆਰ ਮਜੀਠੀਆ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ (ਮਿਤਕ) ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ
ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1978 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 21101

19 ਦਸੰਬਰ, 1990

ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮ (ਪੌਵਰ ਟੂ ਕੰਟੈਸਟ) ਐਕਟ, 1920— ਐੱਸ. 7— ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮ (ਪੌਵਰ ਟੂ ਕੰਟੈਸਟ) ਸੇਧ ਐਕਟ, 1973— ਪੁਸ਼ਤੰਨੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਅਲੋਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ— ਅਜਿਹੇ ਅਲੋਗ-ਥਲਗਤਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੇਧ ਕਾਨੂੰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ — ਅਜਿਹੇ ਮੁਕਦਮੇ ਲਈ ਸੀਮਾ — ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੁਕਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਧ ਐਕਟ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਟੋ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀ

ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ (ਮਿਤਕ) ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ
ਵਾਰਸਾਂ (ਜੀ. ਐਚ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.

ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਲਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੩)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਿਯਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਧਵਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਏ. ਪਰਦੇਸ਼ੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੫)

ਟੀ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1978 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸੀ ਡੀ ਐਸ. ਸੁਬੂ ਪੀ ਸੀ ਐਸ. ਸਬੂ ਜਜ III ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 30 ਮਈ, 1978 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ।

ਦਾਅਵਾ: 61 ਕਨਾਈਆਂ, 5 ਮਰਲੇ, ਨੰਬਰ ਖਸਰਾ 2032, 2098, 2064 ਮਿੰਟ, 2092 ਮਿੰਟ, 2064 ਮਿੰਟ, 2065, 2092 ਮਿੰਟ, 2066, 2064 ਮਿੰਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ। ਨੰਬਰ ਖੇਵਟ 644 ਨੰਬਰ ਖਲਣੀ 880, ਜਮਾਬੰਦੀ 1970-71 ਦੀ 985 ਤੋਂ 985 ਤਕ ਪਿੰਡ ਸੁਲਤਾਨਵਿੰਡ ਸਬਰਬਨ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਦੇਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਐਚ.ਐਲ ਸਰੀਨ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਆਸ਼ੀਸ਼ ਹਾਂਡਾ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਸਰੀਨ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।
ਰੇਣੂ ਬਾਲਾ ਦੇ ਨਾਲ ਆਰ.ਐਸ.ਬਿੰਦਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬ ਦਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੀ.ਆਰ.ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.

(1) ਮੁਦਈ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਲਟਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ।

ਤੱਥ:-

(2) ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜ਼ਮੀਨ ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਹੀ ਮੁਲਾ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ

29 ਜੁਲਾਈ, 1918, 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1918 ਨੂੰ ਚਾਰ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2) ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 5) ਦੇ ਦਾਦਾ ਪਿਤਾ 28 ਮਈ, 1918 ਅਤੇ 20 ਮਾਰਚ, 1918। ਮੁਦਈ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀ ਜੱਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਵਜੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 7 ਜੂਨ, 1926 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1 ਮਾਰਚ 1927 ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਜਿਸਦੀ 30 ਮਈ, 1977 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ 8 ਜੂਨ, 1977 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਪਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਕਾਂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। . ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ।

(3) ਸਭ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿਗੜੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮ (ਪਾਵਰ ਟੂ ਕਟੈਸਟ) ਐਕਟ, 1920 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਐਕਟ) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਗੈਰ-ਪੰਛੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲੜੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਨੂੰ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਉਲਟ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਕਸਟਮ (ਪਾਵਰ ਟੂ ਕਟੈਸਟ) ਸੋਧ ਐਕਟ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਚੱਲ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬੇਗਾਨਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਜੱਦੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਪੁਰਜ਼ ਹੈ। ਕਸਟਮ ਕਰਨ ਲਈ. ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਅਜਿਹੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(4) ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਮਰਦ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਜੋ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਬਚਿਆ ਹੈ, ਮਰਦ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇਗਾ। ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਨਿਯਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਰਦ ਮਾਲਕ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਮਰਦ ਮਾਲਕ ਦਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਰਦ ਮਾਲਕ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ, ਤਾਂ ਮਰਦ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਚ ' ਹਾਫਿਜ਼ ਅਤੇ

ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ (ਜੀ. ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.

ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ। ਇਕ ਹੈਦਰ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਅੰਤ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਰਦੇਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਾਪਸ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। 820. ਹੈਦਰ ਭਾਵ ਪਰਦੇਸੀ ਦੀ ਮੌਤ 22 ਜਨਵਰੀ, 1916 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ (1920 ਦਾ 1), ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਰਦੇਸੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਬੱਚਤ ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ | ਪੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ' ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈਦਰ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਜਿਉਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੋਰ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਇਹ ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਸੂਬੇਦਾਰ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ:

"ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੁਣ ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜੱਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਤਾਂ ਹੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੇ ਸਾਰੇ ਝਗੜਿਆਂ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਅਵੇਧ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਰਸ ਸਨ। ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਯਤ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਰਦ ਮਾਲਕ ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੱਕ ਉਸਦੀ ਵਿਧਵਾ ਜਿਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਆਖਰੀ ਮਰਦ-ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਧਵਾ ਨਹੀਂ ਬਚੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਆਖਰੀ ਪੁਰਸ਼-ਧਾਰਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਗੁਰਦੇਵੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪੋਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਹਿੱਤ ਮਹਿਜ਼ ਇਕਜੁੱਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵ ਗੁਰਦੇਵੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਉਹ ਉਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਗੁਰਦੇਵੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

(1) ਏਆਈਆਰ 1926 ਲਾਹੌਰ 599

(2) 1966(68) PLR 626.

ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ।

(5) ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 (1956 ਐਕਟ) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੀਮਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹਨ। 1956 ਐਕਟ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 1956 ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ. ਅਧੀਨਗੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮ, ਜੋ ਕਿ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ, ਨੂੰ 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਕੋਡ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਗੇ। 1956 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ

ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਯਮ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਧਵਾ- ਸੰਪੱਤੀ ਲਈ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਲਾਲਾ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਮਾਉਂਟ ਅਨਾਰ ਕਾਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਨਿਯਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਾਰਸ ਕੌਣ ਹੈ ਜਾਂ ਉਲਟ ਵਾਰਸ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਜੀਵਨ ਲਈ ਮਲਕੀਅਤ। ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮੌਤ ਉਲਟਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਰੀਬੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਲਟਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਪੇਸ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਆਮ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਹੈ ਕਿ 1956 ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(3) 1985 PLJ 353

(4) ਏਆਈਆਰ (33) 1946 ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ, 173.

ਉੱਤਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ (ਜੀ. ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.

(6) ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ 5 ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਐਸਐਸ ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਅਮਰਜੀਤ ਚੌਧਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਐਚ ਕੇ ਚੋਪੜਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ,—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1990 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 14764।

21 ਜਨਵਰੀ, 1991

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਕਲਾ. 226— ਪੰਜਾਬ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1916— ਐੱਸ. 13— ਜਨਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨਾਮਵਰ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ — ਲੰਡਨ ਵਿਚ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਬ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ - ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਯੰਤਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਘਾਤਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ - ਖਰਾਬ ਇਰਾਦੇ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। 5,000

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1916 ਦੇ ਐੱਸ. 13 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਜਾਂ ਯੋਗ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ, ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਡਾ: ਦਿਲਾਵਰੀ ਨੂੰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਨੇ ਵੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਪੱਤਰ

ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਮੈਡੀਕਲ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1916 ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਾਕਟਰ ਜੇਬੀ ਦਿਲਾਵਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 4 ਅਤੇ 5)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਨਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਡਾ. ਦਿਲਾਵਰੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਕ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਕੇ। ਇਸ ਵਿਵੇਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਘਿਨਾਉਣੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 5,000

(ਪਾਰਾ 6 ਅਤੇ 7)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ